

T Anders Hovden 1907
M Melchior Vulpius 1609

722

Fa - gert er lan - det du oss gav,
Fa - gert det stig - av blå - e hav,

Her - re, vår Gud og vår Fa - der!
so - li ho sprett og ho gla - der,

sig - nar vårt land i nord og sud; so - leis di å - syn

ly - ser, Gud, y - ver vårt No - reg i nå - de.

2 Likjest vårt folk i mager jord / skjelvande blomen på bøen, / stend utan livd i vind frå nord / tett innmed kanten av snøen. / Herre, du ser med miskunn ned, / folket vårt gjev du livd og fred, / er oss so kjærleg ein Fader.

3 Tidi ho renn som elv mot os, / fort skifter sumar med vetter. / Fader, ver alltid Noregs los / radt til dei seinaste ætter! / Herre, vår Gud, vårt Noregs Gud, / varda vårt land frå fjell til flud, / lær oss å gå dine vegar!

4 Signa då, Gud, vårt folk og land, / signa vårt strev og vår møda. / signa kvar ærleg arbeidshand, / signa vår åker med grøda! / Gud, utan deg den vesle urt / veiknar og visnar, bleiknar burt, / ver du oss ljoset og livet!

Norsk messe

15 KYRIE

m Thoralf Norheim

F Ky - ri - e   e - le - i - son. A Ky - ri - e   e - le - i - son.
F Chris - te   e - le - i - son. A Chris - te   e - le - i - son.
F Ky - ri - e   e - le - i - son. A Ky - ri - e   e - le - i - son.

15 GLORIA

m Thoralf Norheim

P Æ-re væ-re Gud i det høy-es-te. F Og fred på jor-den for
men-nes-ker av god vil-je. A Vi pri-ser deg. Vi vel-sig-ner deg.
Vi til - ber deg. Vi for-her - li - ger deg. F Vi tak - ker deg
for din sto - re her - lig - het. A Her - re, vår Gud, him - le - nes

Norske og latinske messer (kyrialer)

kon - ge, Gud all-mek - ti - ge Fa - der. F Her - re, du en -

bår - ne Sønn, Je - sus Kris - tus. A Her - re, vår Gud, Guds lam,

Fa - de - rens Sønn. F Du som tar bort ver - dens syn - der, mis -

kunn deg o - ver oss. A Du som tar bort ver - dens syn - der,

hør vår bønn. F Du som sit - ter ved Fa-de-rens høy-re hånd, mis -

kunn deg o - ver oss. A For du a - le - ne er hel - lig,

du a - le - ne er Her-ren. F Du a - le-ne er den høy-es -

te, Je - sus Kris - tus, A med den Hel - li - ge Ånd i Gud

Fa - de - rens her - lig - het. A - - - men.

† Salme 66,1
m Thoralf Norheim

Jub - le for Her - ren all jor - den. (PT Hal - le - lu - ja!)

— — — —

15 CREDO

M Thoralf Norheim

P Jeg tror på én Gud, F den all-mek - ti - ge Fa - der,
som har skapt him - mel og jord, al-le syn - li - ge og u -
syn - li - ge ting. A Jeg tror på én Her-re, Je-sus Kris-tus,
Guds en - bår - ne Sønn, født av Fa-de-ren fra e - vig - het.

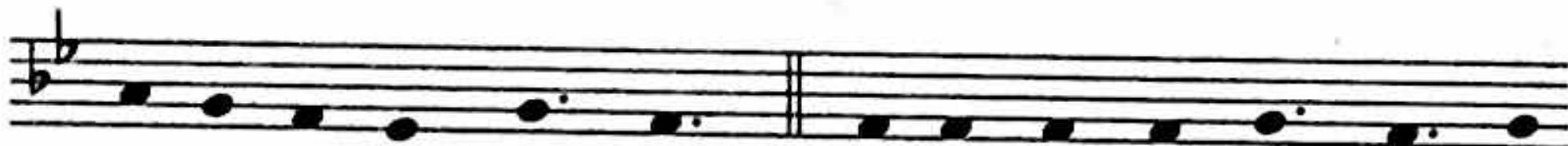
F Gud av Gud, lys av lys, sann Gud av den san - ne Gud.
A Født, ik - ke skapt, av sam-me ve - sen som Fa-de-ren,
ved ham er alt blitt skapt. F For oss men-nes-ker og
for vår frel - ses skyld steg han ned fra him - me - len.
A Han er blitt kjød ved den Hel - li - ge Ånd av Jom - fru Ma -

ri - a og er blitt men - nes - ke. ♀ Han ble kors-fes-tet for oss,
pint un-der Pon-ti-us Pi-la-tus og grav-lagt. ♂ Han opp-stod den
tred - je dag, et-ter Skrif-ten, för opp til him-me-len, og
sit - ter ved Fa - de-rens høy-re hånd. ♀ Han skal kom - me i -
gjen med her-lig - het og døm-me le - ven-de og dø - de,
og på hans ri - ke skal det ik - ke væ - re en - de.
♂ Jeg tror på den Hel - li - ge Ånd, Her - re og liv - gi - ver,
som ut-går fra Fa-de-ren og Søn-nen, ♀ som med Fa-de-ren
og Søn-nen til - bes og for-her-li-ges, og som har talt ved
pro - fe - te - ne. ♂ Jeg tror på én, hel - lig, ka-tolsk og

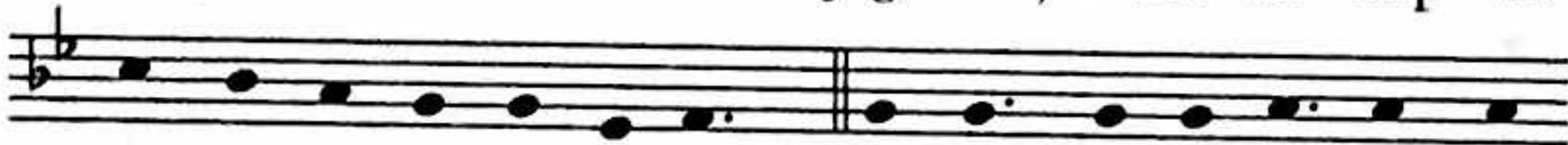

Messens liturgi

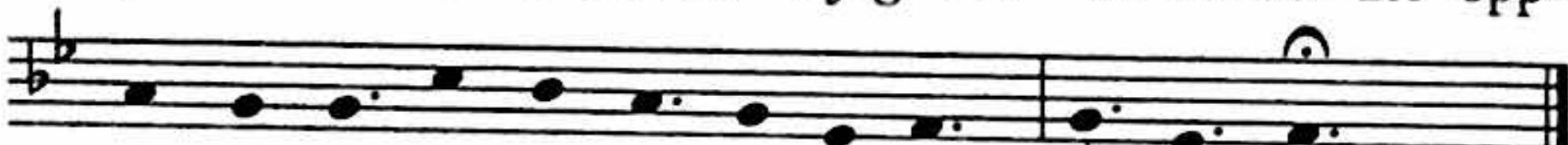
---

a - po - sto - lisk Kir - ke. F Jeg be - kjen - ner én dåp til

syn - de - nes for - la - tel - se. A Jeg ven - ter de dø - des opp-

stan - del - se og det e - vi - ge liv. A - men.

787

T Anders Frostenson 1935 (v.1), Per Lønning 1973 (v.2), etter nattverdbønn fra oldkirken

o Christian Svanholm 1973

M Folketone fra 1500-t / Roslagskulla 1693

Som spred-te korn blir sam - let og malt og til - be -
så de i det - te brø - det er gjort så helt til

redt, slik må ditt folk du sam - le, å Gud, fra hvert et
ett -

sted, til ett i tro her ne - de, til ett i e - vig fred.

2 Som berg om høsten bugner / av druer, tett i tett, / og deres
dråper samles / i vinen og blir ett - / slik la din kirke samles, / vår
Gud, fra viden jord: / én Far og én familie / om himmelrikets bord.

15

SANCTUS

M Thoralf Norheim

Hel-lig, hel-lig, hel-lig er Her-ren, hær-ska-re-nes Gud!

Him-le-ne og jor-den er ful-le av din her-lig-het.

Ho-san-na i det høy-e!

Vel-sig-net væ-re han som

kom-mer i Her-rens navn. Ho-san-na i det høy-e.

M. Thoralf Norheim

AGNUS DEI

15

Guds lam, som tar bort ver-dens syn-der, mis-kunn deg

o-ver oss. Guds lam, som tar bort ver-dens syn-der,

mis - kunn deg o - ver oss. Guds lam, som tar bort

ver-dens syn - der, gi oss din fred.

721

T Elias Blix 1890
M C.E.F. Weyse 1826

Gud sig - ne vårt dy - re fed - re-land og lat det som
ha - gen blo - ma! Lat ly - sa din fred fra fjell til strand og
vet - ter for vår - sol rø - ma! Lat fol - ket som brø - der
sa - man bu, som krist - ne det kan seg sø - ma.

2 Vårt heimland i myrker lenge låg, / og vankunna ljoset gøynde. /
Men Gud, du i nåde til oss såg, / din kjærleik oss ikkje gløymde. /
Du sende ditt ord til Noregs fjell, / og ljos yver landet strøymde. /

3 Vil Gud ikkje vera bygningsmann, / me fåfengt på huset byggja. /
Vil Gud ikkje verja by og land, / kan vaktmann oss ikkje tryggja. /
So vakta oss, Gud, so me kan bu / i heimen med fred og hyggja!

4 No er det i Noreg atter dag, / med vårsol og song i skogen. / Um
sædet enn gror på ymist lag, / det brydder då etter plogen. / So
signe då Gud det gode såd, / til groren ein gong er mogen!

T Innsbruck 1640

O Olav Rune Ekeland Bastrup 1992

M Innsbruck 1640

571

Ma - ri - a, bred din kap - pe ut og vern oss, du vår
him - mel - brud, så tryg - ge un - der den vi står når
stor-me-ne i - mot oss slår. Omkr: Å, dron-ning, du vår
Mo - der, gi oss av him-lens go - der.

2 Din kappe rekker vidt og bredt / og favner kristenheten spredt, /
den dekker hele verden vid / og er vårt ly til evig tid. / Å dronning,
du vår Moder, / gi oss av himlens goder.

3 Maria, hjelp din kirke her / som hårdt i striden såret er, / og
jag vår fiende på flukt / og dekk oss med din kappe smukt. / Å,
dronning, du vår Moder, / gi oss av himlens goder.